Írta: Éliás Ádám
2010. szeptember 03. péntek, 00:00

K Ö V E T E L É S E I N K
DEMONSTRÁCIÓ 2010 SZEPTEMBER

1.

Követeljük az értékteremtő munka jogvédelmének helyreállítását. Ma Magyarországon az értékteremtő munkát végző ember és vállalkozás ki van szolgáltatva az ellenértéket különböző nyakkendős módszerekkel eltulajdonító, bűnös spekulációnak. A Legfelsőbb Bíróság állásfoglalásai, amelyek kizárólag a végfelhasználó érdekeit védik, lehetővé teszik a közvetítő szereplők (kereskedők, beruházók, generál- és fővállalkozók) jogi trükközését, amellyel a közönséges csalást, sikkasztást, orgazdaságot, lopást, stb. jogvitának álcázzák, s e „jogviták”-ból fakadó perek alatt eltüntetik az elvégzett munka ellenértékét.

A végfelhasználó érdekeinek szilárd jogvédelme elsőrendű társadalmi érdek, de ha az értékteremtő munka jogvédelme helyre nem áll, s az értékteremtő munkát lehetetlenné teszi az azt körülvevő jogi kiszolgáltatottságból fakadó értelmetlen, s elviselhetetlen kockázat, nem lesz mit „végfelhasználni”.

A jogalkalmazó közhatalomnak választ kell adnia erre a tömegessé vált, súlyos társadalmi veszélyt hordozó jelenségre.

Követeljük annak kimondását, hogy visszterhes szerződés keretében megteremtett dolognak nem léphet tulajdonjogába a dolog megrendelője és átvevője, amíg azt a dolgot a szerződés szerint ki nem fizette. Ha pedig a kifizetésnek feltétele a továbbértékesítés (bizományosi jellegű szerződések), akkor büntetőjogi tényállásnak tekintendő, ha a dolog megrendelője és átvevője, a dolog továbbértékesítését követően, nem fizeti ki a dolog létrehozójának, a létrehozásra irányuló munka ellenértékét.

Így kiküszöbölhető lenne az a képtelen helyzet, hogy azt, aki saját költségén, sokszor eladósodása árán, létrehozza az értéket, büntetlenül meg lehet fosztani munkája ellenértékétől, miközben az az értékteremtő és végfelhasználó közötti közvetítő szereplő, aki megfosztja, - ingyen élvezheti a tulajdonjogok birtokosának fiktív pozícióját, jogsértő védelmét.

2.

Követeljük a lánctartozások okainak kiküszöbölését, az ide vezető, jogsértő módszerek alkalmazásával szerzett vagyonok elkobzását, s azokból a kárvallottak jogos követeléseinek kielégítését, valamint az eddigi, jogtalan haszonélvezők megbüntetését.

Az értékteremtő munka jogvédelmének helyreállítása sarkallatos feltétele a lánctartozások kiküszöbölésének, de a jóvátételhez további lépések szükségesek. A jogalkalmazó közhatalom határozott állásfoglalása nyomán visszamenőlegesen lehetővé válik a lánctartozásokat elindító bűnös vagyonszerzések társadalmi méretű korrekciója: a vagyonok visszaszerzése, az értékteremtő, kisemmizett emberek és vállalkozások jogos követeléseinek kielégítése, s az állami költségvetést is megrövidítő bűnös vagyonszerzések visszavételével a kiesett adóbevételek pótlása.

3.

Követeljük a kis- és középvállalkozások konszolidációját, elmulasztott feltőkésítésük végrehajtását.

Tragikus, a társadalom életképességét felemésztő helyzet, hogy a kis- és középvállalkozások története a megsemmisülés-újrakezdés-megsemmisülés-újrakezdés ritmusában haladjon, a jogalkotó és jogalkalmazó közhatalom mulasztásai miatt állandósult nyakkendős lerablás, szipolyozás miatt. A kkv szektor konszolidációját és feltőkésítését részben a jogsértő módon szerzett vagyon visszaszerzéséből, részben más, költségvetési forrásból végre kell hajtani. A kkv szektor társadalma teremtette meg a múltban is és a jelenben is a nemzeti vagyont, tartja fenn és gyarapítja az országot. (Ez a szektor meghatározó mértékű átfedésben van a múlt rendszer „dolgozó népével".) A nemzeti vagyon privatizációja során minden jogalapja meg lett volna annak, hogy e réteget, a vagyon megteremtőjét, a privatizáció bevételeiből feltőkésítsék. Ezt a hatalom nem tette meg, hanem protekciós privatizátoroknak játszott át száz- és ezermilliárdokat.

Ezt a történelmi bűnt jóvá kell tenni.

Nem fogyasztást ösztönző pénzosztogatást követelünk. Megfelelő pénzügy- és jogtechnikai megoldások alkalmazásával pénzalapok megteremtése és megnyitása szükséges, amelyek terhére megtörténik a teljesítőképességüket, vállalkozási komolyságukat bizonyított emberek és vállalkozások számára tartozásaik jóváírása (a köztartozásoké is), lehetőség nyílik új munkahelyek létrehozására, s a régóta szükséges műszaki fejlesztés végrehajtására.

A kkv szektor konszolidációjára és feltőkésítésére szánt költségvetési források igen jelentős része, rövid idő alatt visszaáramlik a költségvetésbe (kiegyenlített köztartozások, helyreálló adó- és járulékfizetési képesség, az adó- és járulékfizetők körének jelentős bővülése, a kkv szektoron belüli gazdasági élénkülés).

A kkv szektor stabilizációjának szintén létfeltétele az ezerféle hiánnyal küszködő ország szükségleteit kielégíteni hivatott források megteremtése, amely kellő mennyiségű megrendeléshez juttatja a szektort. Ehhez a társadalom érdekeit szolgáló pénz- és hitelműködési elvek alkalmazására van szükség.

4.

Követeljük az uniós és a közbeszerzési pályázatok feltételrendszerének a magyar kis- és középvállalkozások adottságaira szabott átalakítását.

Nem tűrjük tovább, hogy az úniós pályázatok feltételei majdnem mindig, a közbeszerzési pályázatok feltételei pedig számos alkalommal úgy vannak meghatározva, hogy magyar kis- és középvállalkozások ne tudjanak azokon részt venni, vagy ha részt is vehetnek, semmi hasznuk azokból ne lehessen. Nem tűrhető, hogy úniós és magyar közpénzek magyarországi felhasználása a hazai kkv szektor kiszorításával történjen. Ahogy más úniós országok népe sem engedné ezt meg, - úgy mi sem tűrjük tovább.

5.

Írta: Éliás Ádám
2010. szeptember 03. péntek, 00:00

Követeljük, hogy a bankok a deviza elszámolású hitelek törlesztő részleteit azonnal csökkentsék le a forint tényleges gyengülésének szintjére. A törlesztő részletek az árfolyamváltozások tényleges arányában és irányában változzanak. Ami efölött van, az a bankok óriási extraprofitja, amely nem tűrhető el súlyos pénzhiányban vergődő országban.

Nem tűrjük tovább a kartellszerűen működő bankok uzsorafeltételeit. Azoknak a bankoknak, amelyek folytatni akarják a társadalom, a gazdaság és az állam lerablását, nincs tovább helyük a magyar gazdasági-pénzügyi életben.

A forint 15-20-25 %-os gyengülése közepette a bankok 80-90 %-kal növelték a deviza elszámolású hitelek törlesztő részleteinek összegét, diktátumszerű, egyoldalú követeléssel. Majd a forint erősödése idején még erről az uzsorajellegű szintről sem csökkentették arányosan a törlesztések összegét. Mindezt az érintettek megkérdezése nélkül, egyoldalú rendelkezéssel, mintha hatósági jogkört birtokolnának.

A kis- és középvállalkozások gyenge, törékeny pénzügyi helyzetét kihasználva, zsaroló pozícióban, igazi verseny nélkül, uzsorafeltételeket diktálnak a bankok a kkv szektor egyes tagjaival szemben. Megtehetik, mert a hitelrendszer beteg működése folytán, kartellszerűen működve, akár meg is szüntethetik a hitelkihelyezéseket, pénzügyi trombózist okozva a kkv szektornak, s ezáltal az egész magyar gazdaságnak. Százmilliárdokat forgatnak egymás között, az adófizetők pénzéből juttatott biztos kamatbevételekre építve. Ez a lakosság és a gazdaság szipolyozásának újabb dimenziója, amelyben a Magyar Nemzeti Banknak is nagy felelőssége áll fenn.

A magyar lakosság és kkv szektor ezek alatt a terhek alatt roskadozik, képtelen felegyenesedni és rendeződni. Ezt a helyzetet nem tűrjük tovább.

Éliás Ádám elnök